

# РЕШЕНИЕ

№ 2965

гр. София, 16.06.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 10.12.2010 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЛОЗАН ПАНОВ**

**ЧЛЕНОВЕ: МИГЛЕНА НЕДЕВА**

**МАРИЯ СИТНИЛСКА**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора ПОПОВСКА, като разгледа дело номер **8020** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по к.н.а.д. № 8020 / 2010 г., Адм. съд С. – град, I кас. състав

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 31.05.2010 г. по н.а.х.д. № 3010 / 2010 г., Софийски районен съд, НК, 21 състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 22-2201582 от 01.10.2009 г., издадено от Директора на Д. „И. по Т.” – С., с което на „М. Г.” ЕООД, гр.С. е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на основание чл.413, ал.2 от Кодекса на Т. /КТ/, вр.чл. 200, ал.1, т.2 от НАРЕДБА № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, издадена от министъра на Т. и социалната политика и министъра на здравеопазването и чл.261, ал.1, т.6 от НАРЕДБА № 16-116 от 8.02.2008 г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането, издадена от министъра на икономиката и енергетиката.

Постановлението е отменено с мотив, че предвид представения по делото протокол от 24.04.2009 г. за извършен контрол и проверка по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, посредством измерване на съпротивлението на заземителите спрямо земя в работните помещения и сертификат за контрол от същата дата, не е налице извършено на нарушение, квалифицирано в НП.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Директора на Д. „И. по Т.” – С., в която моли решението да бъде отменено като неправилно. Обръща внимание, че горните документи са представени едва с жалбата срещу НП.

Ответникът по касационната жалба, излага становище по нейната неоснователност.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е основателна. Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените такива, представени с наказателното постановление, и е приел всички посочени от страните в процеса. Пред настоящата съдебна инстанция се са представени нови от допустимите по чл.219 от АПК писмени доказателства.

Настоящият състав споделя аргументите на СРС, че не е изпълнен състава на нарушението по чл.413, ал.2 от Кодекса на Т. /КТ/, вр.чл. 200, ал.1, т.2 от НАРЕДБА № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, издадена от министъра на Т. и социалната политика и министъра на здравеопазването и чл.261, ал.1, т.6 от НАРЕДБА № 16-116 от 8.02.2008 г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането, издадена от министъра на икономиката и енергетиката.

Съгласно текста на чл.413, ал.2, работодател, „който не изпълни

задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд”, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 / преди изменение от ДВ, бр.58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г. – от 10 000/ до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

Следователно нарушението е за неизпълнение на задължение за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, а не за непредставяне на информация за това на контролни органи, нито за неизпълнение на предписание на такива. В случая, във връзка с цитираните текстове от наредбата изпълнението на задължението е свързано с извършване поне веднъж годишно на контрол по измерване на съпротивлението на заземителите спрямо земя по отношение на процесния обект склад № 110, борса „Къра”.

Изпълнението на това задължение е доказано с представените протокол от 24.04.2009 г. за извършен контрол и проверка по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, посредством измерване на съпротивлението на заземителите спрямо земя в работните помещения и сертификат за контрол от същата дата, а последваща такава проверка би следвало да бъде проведена през 2011 г.

При горното правилно СРС е приел, че не е налице нарушение по чл.413, ал.2 от Кодекса на Т. /КТ/, вр.чл. 200, ал.1, т.2 от НАРЕДБА № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, издадена от министъра на Т. и социалната политика и министъра на здравеопазването и чл.261, ал.1, т.6 от НАРЕДБА № 16-116 от 8.02.2008 г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането, издадена от министъра на икономиката и енергетиката.

Без значение с оглед преценка на наличието на нарушение в съдебната фаза на производството е към кой момент лицето е представило доказателствата си, а непредставянето им на административнонаказващия орган на по-ранен етап само по себе си не представлява нарушение по така посочените от него в НП правни норми.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърдението на касатора за незаконосъобразност е неоснователно.

На основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град

## **Р Е Ш И :**

**ОСТАВЯ В СИЛА** Решение от 31.05.2010 г. по н.а.х.д. № 3010 / 2010 г., Софийски районен съд, НК, 21 състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 22-2201582 от 01.10.2009 г., издадено от Директора на Д. „И. по Т.” – С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ: 1.**

**2.**